

عشاء شام ربانی مسیحیان چیست؟

جواب: مطالعه درباره عشاء ربانی تجربه ایست که بعلت عمق مطلب جان را تکان می دهد. در عید قدیمی فصح و غروب مرگش بود که عیسی غذای دسته جمعی مهمی ترتیب داد که ما تا به امروز آنرا انجام می دهیم. این قسمت مهمی از پرستش مسیحیان است. این ما را بیاد مرگ خداوندمان و قیام او می اندازد و اینکه منتظر بازگشت پر جلالش در آینده باشیم.

عید فصح مقدسترین عید سال دینی یهودیان بود. این عید بلای آخر در مصر را بیاد آنها می آورد که نخست زاده مصریان مردند و اسرائیلیان بعلت خون بره ای که به چهار چوب در هایشان پاشیده بودند زنده ماندند. بعد بره را پختند و با نان فطیر خوردند. فرمان خدا این بود که این عید نسل اندر نسل برگزار شود. این داستان در کتاب خروج ۱۲ نوشته شده است.

در ضمن شام آخر - عید فصح - عیسی نان را گرفت و خدا را شکر کرد. در حالیکه نان را پاره می کرد و به شاگردان می داد، گفت، «این است جسد من که برای شما داده می شود. اینرا بیاد من بجا آرید و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و گفت این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می شود» (لوقا ۲۲ : ۱۹-۲۱). او عید را با یک سرود خاتمه داد (متی ۲۶ : ۳۰)، و شب به کوه زیتون رفتند. در آنجا بود که همانطور که نبوت شده بود یهودا به عیسی خیانت کرد. روز بعد او مصلوب شد.

موضوع عشاء ربانی در اناجیل آمده است (متی ۲۶ : ۲۶-۲۹ ، مرقس ۱۴ : ۱۷-۲۵ ، لوقا ۲۲ : ۷-۲۲ و یوحنا ۱۳ : ۲۱-۳۰). پولس رسول در مورد عشاء ربانی در ۱ قرن بیان ۱۱ : ۲۳-۲۹ نوشته است. پولس عبارتی گفته است که در اناجیل نوشته نشده است: «پس هر که بطور ناشایسته نانرا بخورد و پیاله

خداوند را بنوشد مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. اما هر شخص خود را امتحان کند و بدینطور از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. زیرا هر که می خورد و می نوشد فتوای خود را می خورد و می نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمیکند» (۱ قرن‌تیاں ۱۱: ۲۷-۲۹). ممکن است ما بپرسیم منظور از «بطور ناشایسته» در نان و پیاله شریک شدن یعنی چه. ممکن است معنی آن این باشد که معنی واقعی نان و پیاله از بین برود و بهای سنگینی که نجات دهنده ما برای نجات ما پرداخت فراموش شود. و یا ممکن است معنی آن این باشد که مراسم مراسمی مرده و تشریفاتی بشود و یا اشخاص با گناه اعتراف نشده به شام خداوند نزدیک شوند. برای انجام دستور عمل پولس، قبل از اینکه نان بخوریم و از پیاله بنوشیم، باید خودمان را تفتیش کنیم.

عبارت دیگری که پولس گفت و در اناجیل نیست این است که «زیرا هر گاه این نانرا بخورید و این پیاله را بنوشید موت خداوند را ظاهر می نمایید تا هنگامیکه باز آید» (۱ قرن‌تیاں ۱۱ : ۲۶). این به دوران انجام مراسم زمان مشخصی می دهد - تا بازگشت خداوند. از این عبارات مختصر یاد می گیریم که چطور عیسی دو عنصر ضعیف را بعنوان سمبل بدن و خونس انتخاب کرد و از آنها بعنوان نشانه ای از مرگش استفاده کرد. این نشانه یک مرمر کنده کاری شده و یا قالب برنجی نبود، بلکه نان بود و شراب.

او اعلام کرد که نان سمبل بدن اوست که شکسته می شود. استخوان شکسته ای در کار نبود، اما بدن او آنقدر شکنجه شده بود که بسختی قابل تشخیص بود (مزمور ۲۲ : ۱۲-۱۷، اشعیا ۵۳ : ۴-۷). شراب سمبل خون اوست، نشانه مرگ وحشتناکی که باید بزودی تجربه می کرد. او، پسر کامل خدا، نبوت‌های بیشماری را که در عهد عتیق درباره نجات دهنده پیشگویی شده بود تکمیل کرد (پیدایش ۳ : ۱۵، مزمور ۲۲ ، اشعیا ۵۳). وقتی او گفت، «این را بیادگاری من انجام دهید،» منظورش این بود که این رسم باید در آینده هم ادامه پیدا کند. بعلاوه منظورش این بود که عید فصح، که باید یک بره قربانی می شد و سمبل قربانی شدن بره خدا بود که گناه جهان را بر می دارد، در شام خداوند تکمیل شد. عهد جدید جای عهد عتیق را گرفت و قتیکه مسیح، بره عید فصح (۱ قرن‌تیاں ۵ : ۷)، قربانی شد (عبرانیان ۸: ۸-۱۳). دیگر به مراسم قربانی احتیاجی نبود (عبرانیان ۹: ۲۵-۲۸). شام خداوند/عشاء ربانی مسیحیان یک یادآور است از آنچه مسیح برای ما انجام داد و جشنیست برای آنچه ما در نتیجه قربانی او دریافت می کنیم.